

EVANGELIE

Johannes doopte mensen aan de Jordaan met twee van zijn leerlingen. Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: „Daar is het Lam van God.” De twee leerlingen hoorden het en gingen Jezus achterna. „Wat zoeken jullie?“, vroeg die. „Waar logeert u?“, wilden ze weten. „Kom maar mee, dan zul je het zien.” De twee leerlingen bleven bij Jezus. Een van hen was Andreas. Toen die zijn broer Simon tegenkwam, riep hij: „We hebben de Messias gevonden.” Samen gingen ze weer naar Jezus. Hij keek Simon aan en zei: „Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten” (dat betekent Petrus, rots).

Naar Johannes 1, 35-42

EEN DROOM VAN EEN ROTS

De leerlingen van Johannes zijn benieuwd waar Jezus woont en hoe Hij leeft. Jezus doet daar niet geheimzinnig over. Hij nodigt hen uit om mee te komen. Je kunt Jezus maar leren kennen door Hem te volgen, door te gaan leven zoals Hij. Andreas neemt zijn broer Simon mee en Jezus herkent hem meteen als iemand op wie je kunt bouwen. Daarom geeft Hij hem een nieuwe naam, Kefas. Dat betekent rots. De Latijnse naam kennen we eigenlijk beter: Petrus. Wil jij ook een stevige rots zijn waarop God kan bouwen om zijn droom van vrede op aarde waar te maken?

EEN KLEIN GEBAAR DAT VEEL BETEKENT

De vormelingen van Gits brachten de bejaarden in Ter Linde een kerstbezoek. „Ik heb dit kaartje gemaakt om licht te brengen en iemand een warme kerst te wensen”, vertelt Margaux. „Ik vond het jammer dat Anna een beetje doof was”, zegt Gilles. „Maar aan haar ogen zag ik dat ze blij was met ons bezoek. Een klein gebaar kan zoveel betekenen voor een ander, zegt papa vaak. Ik voelde me helemaal warm van binnen.”



„Marie-Louise stond ervan versteld dat ik speciaal naar het rusthuis kwam om haar een zelfgemaakt kerstkaartje te geven”, vertelt Anthea. © rr

JOMMEKE EN DE BEGIJNTJES



In de tuin van het begijnhof probeert Mataboe Eufrasieke te verleiden. © Martine Croonen

Straffe madammen zijn het, die begijnen. Ze oefenen judo en stichten een fanfare om hun begijnhof te redden. En een van hen steelt zelfs het hart van een knappe gorilla. In de **JOMMEKESSTRIPS** zetten de begijntjes hun mooiste, kortgerokte benen voor. Je leert er alles over in het **BEGIJNHOF-MUSEUM** in Turnhout.

Heel lang geleden, toen zelfs onze grootouders nog piepjong waren, haalde stripheld Jommeke zijn eerste fratsen uit in deze krant. Enkele jaren later lag de eerste strip in de rekken.

In welgeteld acht verhalen ontmoet Jommeke de begijntjes **BEGONIA, EUFRASIE EN PRUDENTIA**. Maar droegen de 'echte' begijnen ook hoge hakken en korte rokken? Reden ze op een moto en maakten ze kabaal in de straten? Daarover gaat de tentoonstelling 'Begijntjes kussen niet'.

„Een begijn is een non die in een begijnhof woont en niet mag trouwen”, zegt de 13-jarige Wout, onze gids. „Hoewel ze niet in een klooster woonden, hielden ze zich wel aan strikte regels”, vult Ingrid aan. Zoals sober leven, bidden en goed zijn voor elkaar. Verliefd worden, kussen of zonder toestemming de stad intrekken, hoorden er niet bij. Warre (11) is een echte Jommekesfan. Terwijl zijn ouders een rondleiding krijgen in het museum, doet hij de **KINDERZOEKTOCHT**. Een makkie, want thuis heeft hij wel 200 Jommekesstrips. „Zelf zou ik best ook zo'n held willen zijn”, zegt hij. Het blonde kopje heeft hij alvast mee.

In de verschillende kamers van het museum maken de kinderen kennis met het leven van de echte begijnen. Grote posters uit de strips en bijbehorende teksten zetten hen op weg.

„Dit museum werd bewoond door begijntjes die uit een arme thuis kwamen”, vertelt gids Johan. „Er waren blijkbaar ook rijke begijntjes, die graag feest vierden”, merkt

Wout op als hij de mooie Raadzaal ziet. Dat begijnen graag koffie dronken, blijkt echt. Warre weegt de koffiepote onder de haard. 5 kg, vult hij in op zijn vragenlijst. In de huiskapel dachten de begijnen na over wat ze goed of fout hadden gedaan. 'Waar doe jij dat?' is de volgende vraag. Mmm, dat is een moeilijke, zien we de kinderen denken. De vriendschap tussen Jommeke en de begijntjes duurt inmiddels 50 jaar. Ze overleeft alvast de aanwezigheid van begijnen in Turnhout. De **BLONDE STRIPHELD** wordt nauwelijks een jaartje ouder. Dat vinden jullie vast niet erg ;-)

Martine CROONEN



Jommeke kwam op bezoek tijdens het Stripfestival. © Karolien Geerts

De tentoonstelling 'Begijntjes kussen niet - Jommeke en de begijntjes' kan je nog tot 29 januari bezoeken in het Begijnhofmuseum in Turnhout. Gratis voor kinderen. Volwassenen betalen 2,50 euro (of 1,50 voor 55+). Ook het Museum van de Speelkaart is een bezoek waard.